

Környezeti nevelés kurzus Isthmiaiban

2014-2016 között első alkalommal voltam egy nemzetközi Erasmus plus KA2 iskolák közötti projektjének vezető koordinátora, melynek egyik fő témája a környezeti nevelés volt. Korábban nem foglalkoztam ezzel a témával, de a kétéves projekt során egyre jobban belemélyedtem és sok diákomat is sikerült belevonnom a környezettudatosság valamint a kültéri sportolás és más szabadidős tevékenység elsajátításába.

Épp ezért továbbképzésem témájaként mindenképpen egy környezeti neveléssel kapcsolatos kurzust szerettem volna választani. Így esett a választásom az IDEC görög képzőintézményre.

Az IDEC munkatársai nagyon készségesek voltak, és minden előkészületi fázisban messzemenőig segítettek.

A kurzust egy angol anyanyelvi tréner és egy görög elméleti szakember tartotta. A képzés maga is így volt felépítve. Mindig volt egy nagyon színvonalas elméleti képzés különböző fenntarthatósággal kapcsolatos témákról. Így például érintettük az ivóvíz, az energiafelhasználás, a hulladékkezelés, a klímaváltozás problematikáit.

A kurzus fő célkitűzései a következők voltak: a fenntarthatóság a 21. században, a környezeti neveléssel kapcsolatos oktatási és segédanyagok készítése, diákok kritikai gondolkodásmódjának fejlesztése, diákok motiváltságának felkeltése, egy környezettudatos(abb) iskola létrehozása illetve fejlesztése, iskola és állami intézmények kapcsolatának ápolása a környezetvédelmet érintő témákban (is).

Sokat foglalkoztunk a „water footprint” (vízlábnyom) tematikájával, mert ez a diákok számára is egy változatosan és sokoldalúan tanítható anyag. Rengeteg plakát, montázs, videó készült. Létrehoztunk egy Facebook oldalt, ahol meg lehetett nézni az egyes termékek vízlábnyomait.

A másik érdekes projekt az iskola környezettudatosabb működésének kitalálása volt. Ennek kapcsán érdekes diskussziók zajlottak abból adódóan, hogy az eltérő kultúrájú országokban hogyan áll az oktatáspolitikai ehhez a kérdéshez, mennyire támogatja egy környezettudatos iskola létrejöttét.

Érdekes volt megtapasztalni számomra, hogy a szelektív hulladékgyűjtés, vagy a papírgyűjtés egyáltalán nem természetes és magától értetődő dolog mondjuk Törökországban vagy Bulgáriában.

Viszont az iskolai étkeztetésben máshol sokkal egészségesebb összetevőkből készülnek az ételek, mint nálunk.

A táplálkozás is egy fontos témakör volt, kell-e, lehet-e az egészséges táplálkozást tanítani iskolai keretek között. A válasz egyértelműen az volt, hogy igen. Különböző tervek születtek ennek kapcsán, hogyan lehet egy egészségesebb iskolai büfét üzemeltetni, hogy lehet osztály szinten komposztálni a keletkező zöld hulladék. Szerencsére a saját iskolai gyakorlatomból nagyon jó példával tudtam erre szolgálni.

A környezeti nevelés kapcsán érintettük azt is, hogyan lehet arra motiválni a diákokat, hogy gyalog vagy biciklivel járjanak iskolába, és hogy minél több időt töltsenek a szabadban.

Úgy gondolom a tréning során sokoldalúan közelítettük meg a környezeti nevelést, sok jó és inspiráló ötletet kaptunk egymástól, amit az iskolai gyakorlatban is alkalmazni tudunk.

Szentirmai-Zöld Tünde

